

ת"פ 21481/12 - מדינת ישראל נגד יוסף הרוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-12-21481 מדינת ישראל נ' הרוש(עוצר)

בפני כב' השופטת חנה מרום לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף הרוש (עוצר)

הנאשם

玠ר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתיוקן בעבירות של ניסיון גניבת רכב, ניסיון התפרצויות לרכב וכינסה לישראל שלא כדין, בכר שבתאריך 14.12.14 בסמוך לשעה 1:50:1 בבית שמש ניסה הנאשם לנגבו רכב מסווג סובארו אימפרזה. או אז פרץ הנאשם לרכב אשר דלותו וחולנותיו היו סגורים וזאת בדרך שאינה ידועה, נכנס לרכב, פירק את לוח המחוונים של הרכב, קרע את חוטי הנעת הרכב הנמצאים בתוכו ועשה זאת תוך שימוש במפתח צינורות ובمبرג. בהמשך ניסה הנאשם להתפרק לרכב איסוזו בכר שהפעיל כוח על דלת הרכב אשר הייתה נעולה. באותו הזמן ניסיונות שהוא הנאשם שלא כדין בישראל.

טייעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים הם הגנה על שלום הציבור ועל רכשו וכן הגנה על ביטחון הציבור ושמירה על גבולות מדינת ישראל ועל זכותה לקבוע מי יכנס בשעריה. ב"כ המאשימה ציינה את נסיבות ביצוע העבירה המלמדים על תכנון מוקדם שכן הנאשם נכנס לישראל כדי לעبور עבירה תוך הצטיידות בכלי פריצה. מדובר בפגיעה שני כלי רכב תוך גרימת נזק לרכב הראשון. לפיכך סקרה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל- 18 חודשים מאסר באשר לעבירת גניבת הרכב, באשר לעבירת פריצת הרכב מתחם העונש ההולם הוא בין 4 ל- 8 חודשים מאסר ועל העבירה של כניסה שלא כדין לצורך ביצוע העבירה מתחם העונש ההולם הוא בין 4 ל- 8 חודשים מאסר. קוצר לבין 8 חודשים מאסר.

3. אשר לעונש המתאים ציינה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם אשר צבר לחובתו הרשעה קודמת אחת בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם ביצע את העבירות שעשה שמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו ולכן סקרה שיש להטיל עליו עונש של 24 חודשים מאסר הכלולים את המאסר המותנה של חמישה חודשים שהוטל

עליו בבימ"ש שלום באר שבע.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם אשר היה בן 21 בעת ביצוע העבירות. ציין כי הנאשם היה לאחר שכתב האישום תוקן. עוד ציין כי מדובר בפרץ עברייני אחד ובשני רכבים שעמדו בשם נזק זהה ולכך יש לראות אותו כאירוע אחד ולא כמספר אירועים כפי שביקשה המשאימה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנזק מבוצע העבירה הוא של כמה מאות שקלים ולא יותר מ- 700 ₪ שכן הרכב לא זו ממקומו ונגרם נזק מלאכותי בלבד. ב"כ הנאשם עתר למתחם שבין חודשיים מאסר לבין 10 חודשי מאסר.

5. אשר לעונש המתאים מסר ב"כ הנאשם כי מדובר בצעיר אשר לחובתו הרשעה קודמת אחת בשל עבירות כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם לקח אחראיות למשיו ויש לתת משקל של ממש לעניין זה. לדבריו הנאשם ובני משפחתו סובלים ממסתמת חיים קשה של עוני ואומללות ונאבקים על פת לחם. המנייע העיקרי לביצוע העבירה היה מצבו הרפואי של אחיו אשר צריך לעבור השתלת כליה והוא אמר לתרום את כל'יתו לאח זה. לאחר שנendum לו כי עלות הניתוח היא 30,000 ₪ והוריו לא הצליחו לגייס יותר מסך של 3,000 ₪. הנאשם מסר על מנת זה עוד בפתח דבריו בחקירהו במשטרת (נ/1) וב"כ הנאשם הגיע התעודה רפואית המUIDה על כך. ב"כ הנאשם הגיע לתמייה בטיעונו שורה של גזר דין בהם נגזרו בנسبות דומות ואף חמורות יותר עונשי מאסר שבין 7 ועד 18 חודשים מאסר וביקש לגזר על הנאשם עונש ברף התחانون של המתחם.

6. הנאשם בדבריו האחרון התחרט על מעשיו והביע עליהם צער ומסר כי נאלץ לעשות זאת עקב מצבו הכלכלי ומצבו הבריאותי של אחיו וביקש את עדרת בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

7. בבואי לשקל את מתחם העונש ההולם אתחשב בערך החברתי המוגן אשר המחוקק ראה צורך רב לבצר את מעמדו וקבע סימן מיוחד בחוק העונשין לעבירות הקשורות ברכב, בו נקבעו עונשי מקסימום חמורים לצד עבירות אלה.

8. אשר לנسبות ביצוע העבירה, אתחשב בכך הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, ובכך שהוא מבוגר בעבירה לה קדם תכנון מוקדם, כאשר הנאשם הגיע אל המקום מציד בכלி פריצה, מפתח צינורות וمبرג. עוד יזכיר בהקשר זה כי מלבד הנזק לרכוש, נגרמת עוגמת נשפפת לנפגע העבירה בשל הפגיעה בתחוות הביטחון האישי וכן נזק לכלל הציבור בשל דמי הביטוח הגבוהים. (ר' לעניין הנזק ע"פ 7163/13/13 כסואני נ' מדינת ישראל ניתן 3.8.14 מפי כבוד השופט הנדל בפסקה 5). עוד יש להתחשב בכך שמדובר בשני רכבים שונים וכן הנאשם נכנס לישראל במיוחד בנסיבות מיוחדות עבירה. מנגד התחשבתי בכך שהרכיבים לא גאנבו ומלאבד נזק שאינו חמור לרכיב הראשוני, לא נגרם נזק נוסף.

9. אשר על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בשל מעשה זה הוא בין 9 ל- 24 חודשים מאסר. (ר'

בת.פ. 18914-09-11, ת.פ. 1242-06-12, ת.פ. 6317-02-12, ת.פ. 10959-03-12, בת.פ. 11136-02-12, ת.פ. 6312-02-12, עפ"ג 5832-07-13, ת.פ. 27142-12-12, עפ"ג 31771-04-13, עפ"ג 7078-03-13, ת"פ 21714-09-13, עפ"ג 3614-01-13, עפ"ג 18428-04-14, עפ"ג 57089-03-14 וכן עפ"ג 7163/13 ועפ"ג 2333-13-09-2014- שם אימץ בית המשפט העליון מתחם של 8-24 חודשים שנגזרו על שותף לעבירה גניבת רכב בחבורה, אומנם מדובר בעבירה מתוחכמת יותר, אולם חלקו של הנאשם לפני משמעותי יותר שכן הוא המבצע היחיד של העבירה והוא ביצע עבירות כלפי שני רכבים, תוך כניסה לישראל שלא כדין. יצוין כי באשר לעברי העיקרי באותו פרשיה קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12-30 חודשים מס').

העונש המתאים:

10. בבואו לגור את דינו של הנאשםATCHASHBAGILU הצעיר, בכך שאין לו הרשות קודמות בתחום עבירות הרכוש, בניסיונו האישיות הלא פשוטות שהובילו לביצוע העבירה, שכן הנאשם מסיע בפרנסת משפחתו ובטיפול אחיו החולה. כמו כןATCHASHBAGILU שה הנאשם לקח אחריות למשעו וחסר זמן שיפוטי ממשמעותי וכןATCHASHBAGILU שה הנאשם שווה בمعצר מזה 4.5 חודשים, ידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

11. עוד אשכול את הצורך בהרעתה הנאשם שכן הנאשם נכנס לישראל למטרות מאסר על תנאי של חסימה חודשים התלי ועומד כנגדו וזאת כדי לבצע עבירות רכוש חמורות.

12. כמו כן אשכול את הצורך בהרעתה עבריינים נוספים מלבצע עבירות הפוגעות ברכוש הזולת בכלל גניבת רכב בפרט. באשר למஹת העבירה, אין לי אלא להפנות לדברים שנאמרו בבית המשפט העליון:

"העבירות מן הסוג זהה הינן בבחינת 'רעה חוליה' שפגיעתן היומיומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדהימים. אין זאת אלא שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג זהה והקשה לאתerr את המעורבים ולהביאם לדין - מעוד עבריינים לשלווח ידם בעבריותן זאת למען תאווה בצע." (ראה עפ"ג 5128/97; 344/98 עלא מנסוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם);

13. על דברים אלה שב וחר בית המשפט העליון ברע"פ 6163/07urdah מוחמד ואח' נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 22/05/08). שם נקבע, כי גניבות הרכב ועדן בבחינת 'מכת מדינה' המחייבות עונשה מרתיעה, (ראה שם פסקה 13) וכן הוסיף שם המשנה לנשיאה כב' השופט א' ריבלין:

"עבירות הרכוש מן הסוג זהה הן עבירות חמורות שפגיעתן רעה; יש בהן כדי לפגוע באזרחים תמיימי דרך ולשבש את אורח חייהם ואת איכות החיים. העונש היא להן הוא, כמובן, עונש חמור".

14. אשר לשאלת המאסר על תנאי התלו ועומד כנגד הנאשם, לאחר שמדובר במאסר על תנאי של חמישה חודשים בשל עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שהוטל על הנאשם שעה שלא היה לו עבר פלילי, על פי הלכת אלהרש מדובר במאסר מותנה לתקופה ממושכת אשר בהצטרכו למאסר של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם, חורג באופן משמעותי מהעונש שנקבע בהלכה זו ולכך החלטתי לחפות את החלק הארי של תקופת התנאי.

15. על כן לאחר שבדקתי את הנסיבות לחומרה ולקולא החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל במדד הנמור של המתחם כדלהלן:

א. 11 חודשים מאסר, החל מיום מעצרו 14.12.16.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של חמישה חודשים מת"פ 52726-04-13 של ביום"ש
השלום בשבוע שעבר, חדש במצטבר וארבעה חודשים בחופף. כך שה הנאשם ירצה סה"כ 12
חודשי מאסר.

ג. 12 חודשים מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחררו על
עבירה מסווג פשע לפי פרק יא' סימן ה1 לחוק העונשין.

ד. 4 חודשים מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחררו על
עבירה מסווג עונן לפי פרק יא' סימן ה1 לחוק העונשין או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל
התשי"ב-1952.

ה. ניתן צו להשמדת כלי הפריצה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.